A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2013. június 4.*

„Személyek szabad mozgása — 2004/38/EK irányelv — Az európai uniós polgárnak valamely tagállam területére való beutazását közbiztonsági okokból megtiltó határozat — Az említett irányelv 30. cikkének (2) bekezdése — Az érintett polgár e határozat okairól való tájékoztatására vonatkozó kötelezettség — Nemzetbiztonsági érdekekkel ellentétes közlés — A hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog”

A C-300/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2011. június 17-én érkezett, 2011. május 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

ZZ

és

a **Secretary of State for the Home Department**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (előadó), G. Arestis, M. Berger és E. Jarašiūnas tanácselnökök, Juhász E., J.-C. Bonichot, M. Safjan, D. Šváby és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. június 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– ZZ képviseletében H. Southey QC és S. Cox barrister R. Singh solicitor megbízásából,

– az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében S. Behzadi-Spencer, meghatalmazotti minőségben, segítője: T. Eicke barrister,

– a cseh kormány képviseletében D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: angol.

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Palatiello avvocato dello Stato,

– a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Tufvesson és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

– az EFTA Felügyeleti Hatósága képviseletében X. Lewis, G. Mathisen és F. Cloarec, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. szeptember 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL L 274., 2009.10.20., 47. o.) 30. cikke (2) bekezdésének különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének fényében történő értelmezésére irányul.

2 E kérelmet ZZ és a Secretary of State for the Home Department (a továbbiakban: Secretary of State) között, ez utóbbi által hozott azon határozat tárgyában indult jogvitában terjesztették elő, amely közbiztonsági okokból megtiltotta ZZ számára a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területére való belépést.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2004/38 irányelv VI. fejezete tartalmazza az európai uniós polgárok beutazási és tartózkodási jogának a tagállamok által közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból való korlátozására vonatkozó rendelkezéseket.

4 Ezzel kapcsolatban az említett irányelv 27. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„E fejezet rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok korlátozhatják az uniós polgárok és családtagjaik szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, állampolgárságra tekintet nélkül, közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból. Ezek az okok nem szolgálhatnak gazdasági célokat [helyesen: Ezen okokra gazdasági célok érdekében nem lehet hivatkozni].”

5 Ugyanezen irányelv 30. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja:

„(1) Az érintett személyeket írásban értesítik a 27. cikk (1) bekezdése alapján hozott határozatokról, oly módon, hogy megérthessék annak tartalmát, és a rájuk vonatkozó következtetéseket.

(2) Az érintett személyeket teljes mértékben [helyesen: pontosan és teljes körűen] tájékoztatják azokról a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokról, amelyeken az ügyükben hozott határozat alapult, kivéve ha ez ellentétes a nemzetbiztonsági érdekekkel."

6 A 2004/38 irányelv 31. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az érintett személyek bírósági vagy adott esetben közigazgatási jogorvoslatot kezdeményezhetnek a fogadó tagállamban a velük szemben közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból hozott határozat megfellebbezésére vagy felülvizsgálatára.

[…]

(3) A jogorvoslati eljárásokban lehetővé kell tenni a határozatok jogszerűségének, valamint azon tényeknek és körülményeknek a vizsgálatát, amelyeken a tervezett intézkedés alapult. Biztosítani kell, hogy a határozat ne legyen aránytalan, különösen a 28. cikkben megállapított követelményekre tekintettel."

Az Egyesült Királyság joga

Az Egyesült Királyság területére való belépés és a belépés tilalma

7 A 2004/38 irányelvet a bevándorlásról (Európai Gazdasági Térség) szóló 2006. évi rendelet (Immigration [European Economic Area] Regulations 2006; a továbbiakban: a bevándorlásról szóló rendelet) ülteti át az Egyesült Királyság jogába. E rendelet 2. cikke így rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában:

[…]

»EGT- [Európai Gazdasági Térség] határozat« a jelen rendelet alapján meghozott határozat, amely az alábbiakra vonatkozik:

a) valamely személynek az Egyesült Királyság területére való beutazási joga;

[…]"

8 E rendelet 11. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében:

„(1) Az EGT állampolgárai számára engedélyezni kell az Egyesült Királyság területére való beutazást, ha megérkezésükkor valamely EGT-állam által kiállított érvényes személyazonosító igazolványt vagy útlevelet mutatnak fel.

[…]

(5) E cikk mindazonáltal a 19. cikk (1) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó […]."

9 Az említett rendelet „Az Egyesült Királyság területére való beutazás tilalma és kiutasítás" című 19. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A személy nem léphet be a 11. cikk alkalmazásával az Egyesült Királyság területére, ha a beutazási tilalmat a 21. cikknek megfelelően közrendi, közbiztonsági vagy közegészségi okok igazolják."

10 Ugyanezen rendelet 25. cikke előírja:

„(1) E rész alkalmazásában:

[…]

»Bizottság«: a bevándorlási ügyek különleges fellebbezési bizottságáról szóló 1997. évi törvény szerinti bizottság [Special Immigration Appeals Commission; a továbbiakban: SIAC].

[…]”

11 A bevándorlásról szóló rendelet 28. cikke kimondja:

„(1) A (2) és a (4) bekezdésben alkalmazandó esetekben az EGT-határozat ellen kereset indítható a [SIAC] előtt.

[…]

(4) E bekezdés alkalmazandó, ha a Secretary of State igazolja, hogy az EGT-határozatot teljes egészében vagy részben olyan információk alapján fogadták el, amelyeket véleménye szerint nem kellene nyilvánosságra hozni:

a) nemzetbiztonsági okokból;

[…]

(8) A bevándorlási ügyek különleges fellebbezési bizottságáról szóló 1997. évi törvény [Special Immigration Appeals Commission Act 1997; a továbbiakban: a SIAC-ról szóló törvény] alkalmazandó a [SIAC] előtt e rendelet alapján indított keresetekre, valamint a Bizottság előtt a fenti törvény 2. cikke alapján indított keresetekre, amennyiben e cikk (2) bekezdése (bevándorlási ügyben hozott határozat elleni kereset) – e bekezdés i. pontjának kivételével – alkalmazandó.”

A belépési tilalomra vonatkozó határozat elleni keresetekre alkalmazandó szabályok

12 A SIAC-ról szóló törvény 1. cikke értelmében ez utóbbi magasabb fokon eljáró rendes bíróságnak minősül.

13 E törvény 5. cikkének (1), (3) és (6) bekezdése előírja:

„(1) A Lord Chancellor szabályokat írhat elő […]

[…]

(3) A jelen cikkben szereplő szabályok többek között:

a) előírhatják, hogy a [SIAC] előtti eljárás lefolytatható, anélkül hogy a kereset tárgyát képező határozat indoklásának valamennyi részletét közölnék a felperessel,

[…]

(6) Az e cikkben szereplő szabályok kidolgozása során a Lord Chancellor különösen figyelembe veszi:

a) annak szükségességét, hogy biztosítani kell a keresetek tárgyát képező határozatok megfelelő felülvizsgálatát, és

b) annak szükségességét, hogy biztosítani kell azt, hogy az információkat a közérdekkel ellentétes módon ne hozzák nyilvánosságra."

14 A SIAC-ról szóló törvény 6. cikke különleges ügyvédek kinevezését írja elő. E cikk (1) bekezdése erre vonatkozóan úgy rendelkezik, hogy az Attorney General a High Court of Justice (England & Wales) előtti képviseletre jogosult személyt nevezhet ki abból a célból, hogy a felperes érdekeit képviselje a SIAC előtti valamennyi eljárásban, amelyből a felperes és annak valamennyi jogi képviselője ki van zárva. Ugyanezen cikk (4) bekezdése továbbá előírja, hogy e személy „nem tartozik felelősséggel azon személy felé, akinek az érdekei képviseletére kinevezték".

15 A bevándorlási ügyek különleges fellebbezési bizottsága 2003. évi eljárási szabályzata (Special Immigration Appeals Commission [Procedure] Rules 2003; a továbbiakban: a SIAC eljárási szabályzata) 4. cikkének (1) és (3) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Feladatainak ellátása során a [SIAC] biztosítja, hogy a nemzetbiztonság érdekeivel ellentétesen ne hozzanak nyilvánosságra információkat. […]

(3) Az (1) és (2) bekezdésre figyelemmel, a [SIAC-nak] meg kell győződnie arról, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok lehetővé teszik számára az ügy megfelelő eldöntését."

16 Az említett eljárási szabályzat 10. cikke előírja:

„(1) Ha a Secretary of State ellenezni kívánja a keresetet, a [SIAC-hoz] be kell nyújtania:

a) azon bizonyítékokat megjelölő nyilatkozatot, amelyekre a keresettel szembeni kifogását alapítja; és

b) minden olyan mentő bizonyítékot, amelyről tudomása van.

(2) Ha a Secretary of State nem kifogásolja a nyilatkozat felperessel vagy annak képviselőjével való közlését, ennek másolatát meg kell küldenie a felperesnek a [SIAC-hoz] való benyújtásával egyidőben.

(3) A 37. és a 38. cikk alkalmazandó, ha a Secretary of State kifogásolja az (1) bekezdés szerint benyújtott nyilatkozat felperessel vagy annak képviselőjével való közlését."

17 A SIAC-ról szóló törvény 6. cikkében szereplő különleges ügyvéd feladatait illetően a SIAC eljárási szabályzatának 35. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A különleges ügyvéd feladata a felperes érdekeinek képviselete azáltal, hogy:

a) észrevételeket nyújt be a [SIAC-hoz] minden olyan tárgyaláson, amelyről a felperes és annak képviselői ki vannak zárva;

b) bizonyítékokat nyújt be, és részt vesz a tanúk kikérdezésében e tárgyalásokon, és

c) írásbeli észrevételeket nyújt be a [SIAC-hoz]."

18 A felperes és a különleges ügyvéd közötti kapcsolattartást illetően a SIAC eljárási szabályzatának 36. cikke előírja:

„(1) A különleges ügyvéd bármikor konzultálhat a felperessel vagy annak képviselőjével azt megelőzően, hogy a Secretary of State tájékoztatta őt azon bizonyítékokról, amelyeknek a felperessel való közlését kifogásolja.

(2) Miután a Secretary of State az (1) bekezdés szerint tájékoztatta a különleges ügyvédet a bizonyítékokról, a különleges ügyvéd senkivel nem konzultálhat az eljárással kapcsolatos semmilyen kérdésről, kivéve a (3) bekezdésben vagy a (6) bekezdés b) pontjában szereplő esetekben, vagy a [SIAC-nak] a (4) bekezdés szerint benyújtott kérelemre adott választ követően elrendelt utasítása alapján.

(3) A különleges ügyvéd a [SIAC] utasítása nélkül konzultálhat az eljárásról:

a) a [SIAC-kal];

b) a Secretary of State-tel, vagy bármely más, annak nevében eljáró személlyel;

c) a hatáskörrel rendelkező bíróval, vagy bármely más, annak nevében eljáró személlyel;

d) a felperes vagy annak képviselője kivételével bármely más személlyel, akivel igazgatási célból szükséges az eljárás érdemével össze nem függő kérdésekről konzultálni.

(4) A különleges ügyvéd utasításokat kérhet a [SIAC-tól], amelyek engedélyezik számára a felperessel vagy annak képviselőjével, illetve bármely más személlyel való konzultációt.

(5) Ha a különleges ügyvéd a (4) bekezdés alapján utasításokat kér:

a) a [SIAC-nak] tájékoztatnia kell a kérelemről a Secretary of State-et; és

b) a Secretary of State-nek a [SIAC] által meghatározott határidőn belül be kell [ez utóbbihoz] nyújtania bármilyen, a javasolt konzultációval vagy annak általa javasolt formájával szembeni kifogást, és tájékoztatnia kell arról a különleges ügyvédet.

(6) A (2) bekezdés nem tiltja meg a felperes számára, hogy konzultáljon a különleges ügyvéddel azt követően, hogy a Secretary of State az (1) bekezdés szerint tájékoztatta a bizonyítékokról, azonban:

a) a felperes csak írásban és jogi képviselője útján konzultálhat a különleges ügyvéddel, és

b) a különleges ügyvéd csak a [SIAC] utasításainak megfelelően válaszolhat a közlésre; ilyen utasítások hiányában írásbeli átvételi elismervényt küldhet a felperes jogi képviselőjének.”

19 A SIAC eljárási szabályzatának 37. cikke meghatározza a „titkosított bizonyítékok” fogalmát, és e tekintetben a következőképpen rendelkezik:

„(1) E cikk alkalmazásában »titkosított bizonyítékok«:

a) amelyekre a Secretary of State bármely, a [SIAC] előtti eljárásban kíván hivatkozni;

b) azon bizonyítékok, amelyek gyengítik az érveit, vagy a felperes mellett szólnak, vagy

[…]

és amelyeknek a felperessel vagy annak képviselőjével való közlését a Secretary of State kifogásolta.

(2) A Secretary of State nem hivatkozhat titkosított bizonyítékokra, anélkül hogy a felperes érdekeinek képviselete céljából különleges ügyvédet neveztek volna ki.

(3) Ha a Secretary of State a 10. cikk (2) bekezdése vagy a 10A. cikk (8) bekezdése alapján köteles a felperessel titkosított bizonyítékokat közölni, vagy ilyen bizonyítékokra kíván hivatkozni, és ha különleges ügyvédet neveztek ki, a Secretary of State-nek be kell a [SIAC-hoz] nyújtania az alábbiakat, és tájékoztatnia kell a különleges ügyvédet az alábbiakról:

a) a titkosított bizonyítékok másolata, ha ezt korábban nem tette meg;

b) azon indokokat megjelölő nyilatkozat, amelyek miatt azok közlését kifogásolja, és

c) – ha és amennyire lehetséges az információk közérdekkel ellentétes módon történő nyilvánosságra hozatala nélkül, akkor – a bizonyítékoknak a felperes tájékoztatására alkalmas formában történő ismertetése.

(4) A Secretary of State-nek a benyújtásukkal egyidőben tájékoztatnia kell a felperest a bizonyítékoknak minden, a (3) bekezdés c) pontjának megfelelő ismertetéséről.

(4A) Ha a Secretary of State olyan titkosított bizonyítékokról tájékoztatja a különleges ügyvédet, amelyeket szolgálati titoktól eltérő indokok miatt titkosított,

a) ezen bizonyítékokat nem titkosított formájukban közli a [SIAC-kal], ismertetve a megváltoztatás indokait, és

b) a [SIAC] utasítást ad a Secretary of State számára azon részekre vonatkozóan, amelyek megszűrhetők.

(5) A Secretary of State a [SIAC] engedélyével vagy a különleges ügyvéd jóváhagyásával bármikor megváltoztathatja vagy kiegészítheti az e cikk szerint benyújtott iratokat.”

20 A Secretary of State kifogásainak vizsgálatát illetően a SIAC eljárási szabályzatának 38. cikke ekképpen rendelkezik:

„(1) Ha a Secretary of State kifogást emel a 36. cikk (5) bekezdésének b) pontja vagy a 37. cikk alapján, a [SIAC] a jelen cikknek megfelelően dönt a kifogás elfogadhatóságáról.

(2) A [SIAC] tárgyalást tűz ki, hogy lehetővé tegye a Secretary of State és a különleges ügyvéd számára szóbeli észrevételek előterjesztését […].

[…]

(5) A jelen cikk szerinti tárgyalásokra a felperes és képviselője részvétele nélkül kerül sor.

(6) A [SIAC] elfogadhatja vagy elutasíthatja a Secretary of State kifogását.

(7) A [SIAC] elfogadja a Secretary of State által a 37. cikk szerint előterjesztett kifogást, ha úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó bizonyítékok közlése ellentétes lenne a közérdekkel.

(8) Ha a [SIAC] elfogadja a Secretary of State által a 37. cikk szerint előterjesztett kifogást:

a) megvizsgálja, hogy kell-e a Secretary of State-et a titkosított bizonyítékok összefoglalójának a felperessel való közlésére utasítani; és

b) minden ilyen jellegű összefoglalót jóváhagy annak biztosítása céljából, hogy az ne tartalmazzon egyetlen olyan információt vagy más bizonyítékot sem, amelynek közlése ellentétes lenne a közérdekkel.

(9) Ha a [SIAC] elutasítja a Secretary of State által a 37. cikk alapján benyújtott kifogást, vagy ha elrendeli a titkosított bizonyítékok összefoglalójának a felperessel való közlését,

a) a Secretary of State nem köteles e bizonyítékokat vagy ezen összefoglalót közölni, azonban

b) ha azt nem közli, akkor azon a tárgyaláson, ahol a Secretary of State és a különleges ügyvéd előterjesztheti az észrevételeit, a [SIAC],

i. ha úgy ítéli meg, hogy a bizonyítékok vagy az összefoglalandó adatok gyengíthetik a Secretary of State érvelését, vagy a felperes mellett szólhatnak – elrendelheti, hogy a Secretary of State ne hivatkozzon ezekre az érvelésében, vagy a [SIAC] utasításainak megfelelően engedményeket tegyen vagy más intézkedéseket hozzon;

vagy

ii. minden egyéb esetben utasíthatja a Secretary of State-et arra, hogy ne hivatkozzon a szóban forgó bizonyítékokra vagy (adott esetben) az eljárásban összefoglalandó más adatokra.”

21 A SIAC eljárási szabályzata 47. cikkének (2)–(4) bekezdése a következőket írja elő a SIAC határozatára vonatkozóan:

„(2) A [SIAC-nak] írásba kell foglalnia határozatát, valamint annak indokolását.

(3) A [SIAC-nak] ésszerű határidőn belül közölnie kell a felekkel a határozatát tartalmazó iratot, valamint – ha és amennyire lehetséges az információk közérdekkel ellentétes módon történő nyilvánosságra hozatala nélkül, akkor – annak indokait.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti irat nem tartalmazza határozatának valamennyi indokát, a [SIAC-nak] meg kell küldenie a Secretary of State-nek és a különleges ügyvédnek az ezen indokokat tartalmazó külön iratot.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

22 ZZ francia és algériai kettős állampolgársággal rendelkezik. 1990 óta házasságban él egy egyesült királyságbeli állampolgárral, akivel az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának időpontjában nyolc – kilenc és húsz év közötti – gyermekük volt. 1990-től 2005-ig ZZ jogszerűen tartózkodott az Egyesült Királyságban. 2004-ben a Secretary of State huzamos tartózkodási jogot adott számára e tagállam területén.

23 Miután ZZ Algériába történő utazás céljából elhagyta az Egyesült Királyság területét, a Secretary of State 2005 augusztusában úgy határozott, hogy visszavonja a tartózkodási engedélyét, és megtiltotta számára az Egyesült Királyság területére való belépést azzal az indokkal, hogy jelenléte sérti a közérdeket. A SIAC ítéletében megállapította, hogy ZZ nem rendelkezett semmilyen jogorvoslati joggal e visszavonó határozattal szemben.

24 2006 szeptemberében ZZ az Egyesült Királyságba utazott, ahol a Secretary of State a bevándorlásról szóló rendelet 19. cikkének (1) bekezdése alapján közbiztonsági okok miatt beléptetést megtagadó határozatot hozott (a továbbiakban: az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozat). E határozatot követően ZZ-t visszairányították Algériába. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásakor Franciaországban tartózkodott.

25 ZZ keresetet nyújtott be az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozattal szemben, amelyet a SIAC azzal az indokkal utasított el, hogy e határozatot nyomós közbiztonsági okok igazolták. A SIAC előtt ZZ-t az általa választott solicitor és barrister (a továbbiakban: meghatalmazott képviselők) képviselte.

26 Ezen eljárás keretében a Secretary of State ellenezte olyan bizonyítékok felperessel való közlését, amelyekre a ZZ keresetével szembeni kifogását alapította. A SIAC-ra alkalmazandó eljárási szabályoknak megfelelően két különleges ügyvédet jelöltek ki ez utóbbi érdekeinek képviseletére. Ezen ügyvédek a „nem titkosított bizonyítékok” alapján folytattak vele konzultációt.

27 Ezt követően közölték az említett különleges ügyvédekkel az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozat alapjául szolgáló, ZZ-vel nem közölt információkat, akik így a SIAC engedélye nélkül nem kérhettek további utasítást ZZ-től, illetve meghatalmazott képviselőitől, valamint nem nyújthattak ez utóbbiaknak tájékoztatást. E különleges ügyvédek a „titkosított bizonyítékokkal” kapcsolatban e korlátozások között továbbra is eljártak a SIAC előtt ZZ érdekeinek képviseletében.

28 A Secretary of State bizonyítékok felperessel való közlésére vonatkozó kifogásának vizsgálata céljából a SIAC zárt tárgyalást tartott, ZZ és meghatalmazott képviselői nem vettek azon részt, a különleges ügyvédei azonban jelen voltak. A SIAC határozta meg, hogy a Secretary of State által hivatkozott „titkosított bizonyítékok” ZZ-vel való közlése mikor éri el azt a mértéket, amely ellentétes lenne a közérdekkel.

29 Ezt követően részben nyilvános, részben zárt tárgyalást tartottak ZZ keresete tárgyában. A zárt üléseken ez utóbbi és meghatalmazott képviselői nem vettek részt, ZZ különleges ügyvédei azonban jelen voltak, akik észrevételeket ismertettek a nevében.

30 A SIAC elutasította ZZ keresetét, és egy ún. „nyilvános” és egy ún. „titkosított” ítéletet hozott, ez utóbbit kizárólag a Secretary of State-tel és ZZ különleges ügyvédeivel közölték. A SIAC a nyilvános ítéletében többek között megállapította, hogy „az ügyirat [ZZ] ellen felhozott elemei közül” keveset közöltek vele, hogy ezek „nem a lényeges kérdésekre” vonatkoztak.

31 A nyilvános ítéletéből ezenkívül kiderül, hogy a SIAC bizonyította, hogy ZZ 1995-ben és 1996-ban részt vett a Groupe islamique armé hálózatának tevékenységeiben és terrorista cselekményekben. Ami a ZZ tudomására hozott ténybeli bizonyítékokat illeti, ezen ítéletből kiderül, hogy Belgiumban, egy közismert szélsőséges személy által bérelt helyiségekben – ahol többek között bizonyos mennyiségű fegyvert és lőszert is találtak – olyan tárgyakat találtak, amelyekről ZZ elismerte, hogy a tulajdonában vannak vagy voltak. A Secretary of State által felhozott egyéb olyan tényeket illetően, mint például olaszországi és belgiumi tartózkodások, bizonyos személyekkel fennálló kapcsolatok és jelentős pénzösszeg birtoklása, a SIAC bizonyos mértékben hihetőnek és relevánsnak tekintette ZZ álláspontját és az általa szolgáltatott bizonyítékokat. A SIAC azonban – különösen a titkosított ítéletben kifejtett indokok miatt – nem adott helyt az említett hálózat tevékenységeiben való részvételével kapcsolatban általa előadott cáfolatnak.

32 A SIAC a nyilvános ítéletében ebből azt a következtetést vonta le, hogy „a kizárólag a titkosított ítéletben kifejtett indokok alapján” számára „bizonyítást nyer[t], hogy ZZ személyes magatartása valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a társadalom valamely alapvető érdekére, mégpedig a közbiztonságra, és ez súlyosabban értékelendő, mint a felperes és családjának joga arra, hogy családi életüket az Egyesült Királyságban folytassák”.

33 ZZ fellebbezést nyújtott be ezen ítélet ellen a kérdést elterjesztő bírósághoz, amely engedélyt adott neki erre. 2011. április 19-én a fellebbezés során hozott és a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének szükségességéről határozó ítéletében a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [fellebbviteli bíróság (Anglia és Wales) (polgári tanács)] megállapította, hogy a SIAC együttesen értelmezett ítéletei olyan ténybeli megállapításokat és érveket tartalmaznak, amelyek könnyen alátámaszthatják a SIAC említett megállapítását. E körülmények között ez utóbbi kellően indokolta a határozatát. Az említett Court of Appeal azonban azt a kérdést teszi fel, hogy volt-e lehetősége a SIAC-nak arra, hogy ne közölje ZZ-vel azon okok lényegét, amelyek az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozat alapját képezték.

34 E körülményekre tekintettel a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„A 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdésében szereplő hatékony bírói jogvédelem elve – az [EUMSZ] 346. cikk[…] (1) bekezdése a) pontjának fényében értelmezve – megköveteli-e azt, hogy az európai uniós polgárt a 2004/38 irányelv VI. fejezete alapján közrendi vagy közbiztonsági okból valamely tagállamból kiutasító határozattal szembeni keresetet elbíráló igazságszolgáltatási fórum gondoskodjon arról, hogy az érintett európai uniós polgárt tájékoztassák a vele szemben hivatkozott okok lényegéről, függetlenül attól, hogy a tagállam hatóságai és az illetékes nemzeti bíróság az európai uniós polgárral szemben a tagállam hatóságai által hivatkozott valamennyi bizonyíték mérlegelését követően arra a következtetésre jutott, hogy az európai uniós polgárral szemben hivatkozott okok lényegének közlése ellentétes lenne a nemzetbiztonsági érdekekkel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

35 Az olasz kormány szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem két szempontból elfogadhatatlan. Egyfelől az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozat ellen ZZ által a kérdést elterjesztő bírósághoz benyújtott kereset elfogadhatatlan, mert e határozat hatályon kívül helyezése nem járhat számára tényleges előnnyel, mivel az Egyesült Királyságba való belépését mindenképpen megtiltja a 2005. augusztusi határozat, amelyet érvényesnek kell tekinteni. Ebből következik, hogy az előterjesztett kérdés nem rendelkezik konkrét relevanciával az alapeljárásban, és ezért elfogadhatatlan. Másfelől az EUSZ 4. cikk (2) bekezdéséből és az EUMSZ 346. cikk (1) bekezdésének a) pontjából következik, hogy a nemzetbiztonság továbbra is a tagállamok egyedüli felelőssége. Az előterjesztett kérdés tehát a nemzeti jog által szabályozott területre vonatkozik, és ezért nem az Unió hatáskörei közé tartozik.

36 E tekintetben emlékeztetni kell a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, mely szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy konkrét tényállásának a megállapítása és megítélése, valamint a nemzeti jog értelmezése és alkalmazása kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyancsak kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – szükségesek és relevánsak-e a Bíróságnak feltett kérdései. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jognak az értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (a C-553/11. sz. Rintisch-ügyben 2012. október 25-én hozott ítélet 15. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek

ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon (a C-188/10. és C-189/10. sz., Melki és Abdeli egyesített ügyekben 2010. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-5667. o.] 27. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem erről van szó. Ugyanis egyfelől az előterjesztett kérdés a 2004/38 irányelv 30. cikke (2) bekezdésének – különösen a Charta 47. cikkének fényében történő – értelmezésére irányul. Másfelől e kérdés a Secretary of State által ezen irányelv alkalmazásával ZZ-vel szemben hozott, beléptetést megtagadó határozat jogszerűségére vonatkozó valódi jogvitában merült fel. Ezenkívül, jóllehet a tagállamok feladata a saját belső és külső biztonságuk biztosítását szolgáló intézkedések meghozatala, nem eredményezheti az uniós jog alkalmazhatatlanságát pusztán az, hogy valamely határozat a nemzetbiztonságot érinti (lásd ebben az értelemben a C-387/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-11831. o.] 45. pontját).

39 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

40 A kérdést elterjesztő bíróság kérdése lényegében arra irányul, hogy a 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdését – különösen a Charta 47. cikkének fényében – úgy kell-e értelmezni, hogy az megköveteli, hogy az ugyanezen irányelv 27. cikkének (1) bekezdése alapján hozott, beléptetést megtagadó határozattal szemben az uniós polgár által indított keresetet elbíráló nemzeti bíróság gondoskodjon arról, hogy az érintettel közöljék az e határozat alapját képező közbiztonsági okok lényegét, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság e bíróság előtt arra hivatkozik, hogy a nemzetbiztonsági okokkal ellentétes lenne e közlés.

41 Ezzel kapcsolatban mindjárt meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben nem vitatott, hogy a Secretary of State – a területen hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság – nem közölte ZZ-vel azon, az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozat alapját képező pontos és teljes indokokat, amelyet a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hoztak. A SIAC előtti eljárásban, amely az Egyesült Királyság szabályozása által létrehozott rendszernek megfelelően biztosítja ezen határozatok bírósági felülvizsgálatát, a Secretary of State azon bizonyítékok titkosságára hivatkozott, amelyekre a ZZ keresetével szembeni kifogását alapozta.

42 A SIAC eljárási szabályzata 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően ez utóbbi köteles biztosítani azt, hogy a nemzetbiztonság érdekeivel ellentétesen ne hozzanak nyilvánosságra információkat. Ezenkívül e bíróság – e szabályzat 37. cikkének (2) bekezdésével együttesen értelmezett 10. cikke (3) bekezdésének megfelelően – különleges ügyvédet jelöl ki a felperes érdekeinek képviseletére, amikor a Secretary of State a bírósági eljárásban felhozott bizonyítékok titkosságát kéri ez utóbbi bíróságtól. Az említett szabályzat 35. cikkének megfelelően ezen ügyvéd észrevételeket nyújt be azokon a tárgyalásokon, amelyről a felperes ki van zárva, bizonyítékokat nyújt be, részt vesz a tanúk kikérdezésében és írásbeli észrevételeket nyújt be a SIAC-hoz.

43 A Secretary of State a SIAC eljárási szabályzata 37. cikkének (3) bekezdése értelmében köteles benyújtani és megküldeni ez utóbbinak és a különleges ügyvédnek a titkosított bizonyítékok másolatát, valamint az azon indokokat megjelölő nyilatkozatot, amelyek miatt azok közlését kifogásolja. Ezenkívül e 37. cikk (4) bekezdése értelmében a Secretary of State feladata a titkosított bizonyítékok listájának olyan formában való összeállítása, ahogyan azok közölhetők a felperessel, ha és amennyire lehetséges az információk közérdekkel ellentétes módon történő nyilvánosságra hozatala nélkül kell azt összeállítania. A Secretary of State-nek az említett bizonyítékok felperessel való közlését érintő kifogását ugyanezen szabályzat 38. cikkének megfelelően a SIAC vizsgálja meg, amelynek során a Secretary of State-nek és a különleges ügyvédnek lehetősége van észrevételeket tenni.

44 A SIAC eljárási szabályzatának 36. cikke értelmében a különleges ügyvéd nem konzultálhat a felperessel az eljárással kapcsolatos kérdésekről attól az időponttól kezdve, hogy közölték vele azokat a bizonyítékokat, amelyek közlését a Secretary of State kifogásolta. Utasításokat kérhet azonban a SIAC-tól e közlés engedélyezésére.

45 Ezen nemzeti eljárásra tekintettel fordult a kérdést elterjesztő bíróság a Bírósághoz az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel.

46 A 2004/38 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése az ezen irányelv 27. cikke alapján hozott – az alapügyben szereplő beléptetést megtagadó határozathoz hasonló – határozat kötelező tartalmát és indokolását illetően előírja, hogy az érintett személyeket írásban kell értesíteni e határozatról, oly módon, hogy megérthessék annak tartalmát, és a rájuk vonatkozó következtetéseket. Ezenkívül ugyanezen 30. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az érintett személyeket pontosan és teljes körűen kell tájékoztatni azokról a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokról, amelyeken e határozat alapult, kivéve ha ez ellentétes a nemzetbiztonsági érdekekkel.

47 Az említett irányelv 31. cikke a tagállamok kötelezettségévé teszi, hogy a belső jogrendjükben előírják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az uniós polgárok és családtagjaik számára lehetővé tegyék a bírósági vagy adott esetben közigazgatási jogorvoslatot a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból korlátozó határozatokkal szemben (lásd ebben az értelemben a C-249/11. sz. Byankov-ügyben 2012. október 4-én hozott ítélet 53. pontját). Ugyanezen cikk (3) bekezdésének megfelelően a jogorvoslati eljárásokban lehetővé kell tenni a határozatok jogszerűségének, valamint azon tényeknek és körülményeknek a vizsgálatát, amelyeken a tervezett intézkedés alapult.

48 Ahhoz, hogy az érintett hatékonyan élhessen a tagállamok által ily módon bevezetett jogorvoslati eljárásokkal, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság köteles – amint azt a 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdése elvként előírja – a közigazgatási eljárás során pontosan és teljes körűen tájékoztatni őt azokról a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokról, amelyeken a szóban forgó határozat alapult.

49 A 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdése csak eltérés címén engedélyezi a tagállamok számára az érintettel közölt információk nemzetbiztonsági okból való korlátozását. Mint az előző pontban kimondott szabálytól való eltérést, e rendelkezést szigorúan kell értelmezni, azonban a hatékony érvényesülésétől való megfosztása nélkül.

50 Ezen összefüggések között kell meghatározni, hogy a 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdése és 31. cikke lehetővé teszi-e, és ha igen, milyen mértékben az ugyanezen irányelv 27. cikke alapján hozott határozat pontos és teljes körű okai közlésének elmaradását, ennek rendelkezéseit a Charta 47. cikkéből eredő követelményeknek megfelelően kell értelmezni.

51 Ezzel kapcsolatban ki kell emelni, hogy a Charta 47. cikkének megfelelő ezen értelmezésnek figyelembe kell vennie a Charta 47. cikkében biztosított alapvető jog azon jelentőségét, ahogyan az a Charta által egészében létrehozott rendszerből következik. Különösen figyelembe kell venni azt, hogy bár a Charta 52. cikkének (1) bekezdése kétségtelenül elismeri az általa kimondott jogok gyakorlásának korlátozásait, e rendelkezés azonban megköveteli, hogy e jog csak többek között a szóban forgó alapjog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható, és megköveteli továbbá, hogy az arányosság elvére figyelemmel az elengedhetetlen legyen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgálja.

52 Ennélfogva a 2004/38 irányelv 30. cikke (2) bekezdésének és 31. cikkének a Charta 47. cikkének fényében történő értelmezése nem járhat azzal a következménnyel, hogy az előző pontban leírt módon biztosított védelmi szintet sértse.

53 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Charta 47. cikkében biztosított bírósági jogorvoslat hatékonysága megköveteli, hogy az érintett – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján – megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését (a C-372/09. és C-373/09. sz., Peñarroja Fa egyesített ügyekben 2011. március 17-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-1785. o.] 63. pontja, valamint a C-430/10. sz. Gaydarov-ügyben 2011. november 17-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-11637. o.] 41. pontja), annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint ahhoz, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó nemzeti határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd ebben az értelemben a 222/86. sz., Heylens és társai ügyben 1987. október 15-én hozott ítélet [EBHT 1987., 4097. o.] 15. pontját, valamint a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-6351. o.] 337. pontját).

54 Kétségkívül szükségesnek bizonyulhat mind a közigazgatási eljárásban, mind pedig a bírósági eljárásban az, hogy többek között a nemzetbiztonságot érintő kényszerítő megfontolásokra tekintettel ne közöljenek bizonyos információkat az érintettel (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 342. pontját).

55 Ami a bírósági eljárást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban kimondta, hogy a Charta 47. cikkében szereplő védelemhez jog való részét képező kontradiktórius eljárás elvére tekintettel az eljárásban részt vevő feleknek joguk kell, hogy legyen arra, hogy a bíróságnak benyújtott minden iratot és észrevételt megismerhessenek annak érdekében, hogy a bíróság döntését befolyásolhassák, és ezen iratokat és észrevételeket megvitathassák (a C-450/06. sz. Varec-ügyben 2008. február 14-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-581. o.] 47. pontja, a C-89/08. P. sz., Bizottság kontra Írország és társai ügyben 2009. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-11245. o.] 52. pontja, valamint a C-472/11. sz. Banif Plus Bank ügyben 2013. február 21-én hozott ítélet 30. pontja; lásd továbbá az 1950. november 4-én Rómában aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdését illetően az EJEB, 1993. június 23-i Ruiz-Mateos kontra Espagne ítéletet, A. sorozat 262. szám, 63. §).

56 Sértené a hatékony bírói jogorvoslathoz való alapvető jogot, ha valamely bírósági határozat olyan tényeken vagy iratokon alapulna, amelyekről maguk a felek vagy a felek valamelyike nem szerezhetett tudomást, és amelyekről ezáltal álláspontjukat sem adhatták elő (a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország és társai ügyben hozott ítélet 52. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 Azonban, ha kivételes esetekben valamely nemzeti hatóság nemzetbiztonsági okokra hivatkozva megtiltja a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott határozat pontos és teljes körű okainak az érintettel való közlését, az érintett tagállam illetékes bíróságának az eljárásjog olyan technikáival és szabályaival kell rendelkeznie, és kell azokat alkalmaznia, amelyek lehetővé teszik egyrészről az e határozat elfogadásához figyelembe vett információk jellegére és forrásaira vonatkozó jogszerű nemzetbiztonsági megfontolásokat, másfelől pedig azon szükséglet összehangolását, hogy a jogalanynak kellően biztosítsák eljárási jogai - mint a meghallgatáshoz való jog és a kontradiktórius eljárás elve – tiszteletben tartását (lásd analógia útján a fent hivatkozott Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 344. pontját).

58 Ennek érdekében a tagállamok kötelesek egyfelől hatékony bírósági felülvizsgálatot előírni mind a nemzeti hatóság által a nemzetbiztonsággal kapcsolatban hivatkozott okok fennállása és megalapozottsága, mind pedig a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott határozat jogszerűsége tekintetében, másfelől az előző pontban említetteknek megfelelően e felülvizsgálatra vonatkozó technikákat és szabályokat előírni.

59 A 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott határozat jogszerűségének az ezen irányelv 31. cikkében foglalt bírósági felülvizsgálata keretében a tagállamok feladata olyan szabályok előírása, amelyek lehetővé teszik az említett határozat jogszerűségi felülvizsgálatával megbízott bíróság számára azon okok és ezekkel kapcsolatos bizonyítékok összességének megismerését, amelyek alapján ugyanezen határozatot elfogadták.

60 Azon követelményeket illetően, amelyeknek a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság által az érintett tagállam nemzetbiztonságával kapcsolatban hivatkozott okok fennállására és megalapozottságára vonatkozó bírósági felülvizsgálatnak meg kell felelnie, fontos, hogy a bíróságot megbízzák annak vizsgálatával, hogy ezen indokokkal ellentétes-e a szóban forgó határozat alapjául szolgáló okok, valamint az ezekkel kapcsolatos bizonyítékok pontos és teljes körű közlése.

61 Így a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak kell a nemzeti eljárásjogi szabályoknak megfelelően bizonyítania, hogy a nemzetbiztonságot ténylegesen sértené a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott határozat alapjául szolgáló okoknak, valamint az ezekkel kapcsolatos bizonyítékoknak az érintettel való pontos és teljes körű közlése (lásd analógia útján C-284/05. sz., Bizottság kontra Finnország ügyben 2009. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-11705. o.] 47. és 49. pontját). Ebből következik, hogy nem létezik a nemzeti hatóság által felhozott indokok fennállása és megalapozottsága mellett szóló vélelem.

62 Erre tekintettel az illetékes nemzeti bíróságnak egymástól függetlenül kell megvizsgálnia a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság által hivatkozott jogi és ténybeli bizonyítékok összességét, és a nemzeti eljárásjogi szabályoknak megfelelően értékelnie kell, hogy a nemzetbiztonsággal ellentétes lenne-e ezen közlés.

63 Ha az említett bíróság arra a következtetésre jut, hogy a nemzetbiztonsággal nem ellentétes azon okok pontos és teljes körű közlése, amelyeken a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott, beléptetést megtagadó határozat alapul, lehetőséget ad a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság számára a hiányzó okok és bizonyítékok érintettel való közlésére. Ha ez a hatóság nem engedélyezi ezek közlését, a bíróság kizárólag azon okok és bizonyítékok alapján vizsgálja meg e határozat jogszerűségét, amelyeket közöltek.

64 Ha viszont kiderül, hogy a nemzetbiztonsággal valóban ellentétes az említett okok érintettel való közlése, a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott határozat jogszerűségének az ezen irányelv 31. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerinti bírósági felülvizsgálatát – a jelen ítélet 51., 52. és 57. pontjában említettekre tekintettel – olyan eljárásban kell elvégezni, amely megfelelő módon mérlegeli a nemzetbiztonságból és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogból eredő követelményeket, a legszükségesebbre korlátozva az e jog gyakorlásába való esetleges beavatkozásokat.

65 Erre tekintettel, egyfelől – a Charta 47. cikke tiszteletben tartásának szükségességét figyelembe véve – az említett eljárásnak a lehető legszélesebb mértékben biztosítania kell a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartását annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára a szóban forgó határozat alapjául szolgáló okok vitatását, valamint az erre vonatkozó bizonyítékokkal kapcsolatos észrevételek benyújtását, és ennélfogva a védekezésül felhozott jogalapjai hatékony érvényesítését. Különösen jelentőséggel bír, hogy az érintettel mindenképpen közöljék azon okok lényegét, amelyeken a 2004/38 irányelv 27. cikke alapján hozott, beléptetést megtagadó határozat alapul, mivel a nemzetbiztonság védelme szükségességének nem lehet az a következménye, hogy megfosztja az érintettet a meghallgatáshoz való jogától, és ennélfogva hatástalanná teszi a jelen irányelv 31. cikkében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

66 Másfelől a hatékony bírói jogorvoslathoz való jog és az érintett tagállam biztonsága védelmének szükségessége közötti azon mérlegelés, amelyen az előző pontban kimondott megállapítás alapul, nem alkalmazható ugyanilyen módon az illetékes nemzeti bírósághoz benyújtott, az okokat alátámasztó bizonyítékokra. Bizonyos esetekben ugyanis e bizonyítékok közlése közvetlen és egyedi módon sértheti

a nemzetbiztonságot, mivel különösen veszélyeztetheti a személyek életét, egészségét vagy szabadságát, vagy speciálisan a nemzetbiztonsági hatóságok által alkalmazott nyomozási módszerek felfedését, és így súlyosan akadályozza, vagy akár meggátolja e hatóságok feladatainak jövőbeli teljesítését.

67 Ezzel kapcsolatban az illetékes nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy befolyásolják-e a titkosított bizonyítékok bizonyító erejét, és ha igen, milyen mértékben a felperes védelemhez való jogát érintő azon korlátozások, amelyek különösen az említett 27. cikk alapján elfogadott határozat alapjául szolgáló bizonyítékok és okok pontos és teljes körű közlésének elmaradásából erednek.

68 E körülmények között az illetékes nemzeti bíróságnak kell egyfelől biztosítania azt, ahogy a szóban forgó határozat alapjául szolgáló okok lényegét oly módon közöljék az érintettel, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékok titkosságának szükségességét, másfelől azt, hogy a nemzeti jog alapján levonják e közlési kötelezettség esetleges megsértésének következményeit.

69 Az előző megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/38 irányelv 30. cikkének (2) bekezdését és 31. cikkét a Charta 47. cikkének fényében úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy az illetékes nemzeti bíróság gondoskodjon arról, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság a legszükségesebbre korlátozza az ezen irányelv 27. cikke alapján hozott határozat alapjául szolgáló okok érintettel való pontos és teljes körű közlésének, valamint az ezzel kapcsolatos bizonyítékok közlésének elmaradását, valamint arról, hogy az érintettel mindenképpen oly módon közöljék az említett okok lényegét, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékok titkosságának szükségességét.

A költségekről

70 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 30. cikkének (2) bekezdését és 31. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének fényében úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy az illetékes nemzeti bíróság gondoskodjon arról, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság a legszükségesebbre korlátozza az ezen irányelv 27. cikke alapján hozott határozat alapjául szolgáló okok érintettel való pontos és teljes körű közlésének, valamint az ezzel kapcsolatos bizonyítékok közlésének elmaradását, valamint arról, hogy az érintettel mindenképpen oly módon közöljék az említett okok lényegét, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékok titkosságának szükségességét.

Aláírások